

El mirador

Una escola de pastors a Prat de Comte

Dels gairebé 900 habitants del 1900 s'ha passat a l'actualitat a 200 i la població està molt envellida

Cal trobar la forma urgent com netejar els boscos impenetrables

ANTON MONNER
Cronista de Gandesa

Prat de Comte és un petit poble de la Terra Alta digna de ser visitat. Està envoltat entre muntanyes i paisatges que dreta o esquerra, sud o nord, tots són autèntics espectacles per la fotografia ideal. Picasso, durant les seves estades a Orta (Horta de Sant Joan) hi estava enamorat. Només el Mas d'en Quimet, dins dels Ports, el Convent dels Àngels i la plaça de l'església porticada del segle XIII d'aquest poble, deia, l'entusiasmen tant com Prat.

Prat és famós per la seva Festa de l'Aiguardent. El saben adobar amb herbes especials i gustos tots exquisits, com la cèlebre "Beata Maria", que les arrels de la planta màgica, collida i coneguda per molt pocs dins els Ports, sobreviuen dins l'ampolla i la converteixen en substància seductora i fetillera, més pròpia d'àngels que d'humans. I l'espígol, *Lavandula latifolia*, planta aromàtica, que la gent de Prat l'anaven a collir a la Serra de Pàndols, per convertir-la en lavanda. Ells la coneixien com "la sència". De 300 quilos d'espígol

elaboraven un litre de lavanda un cop bullida a "l'Olla", encara avui visible al seu museu municipal. I els cocs saborosos com mantecats, ametlats o bunyols amb mel que acompanyats amb un cigaló d'aiguardent ressuscita l'ànima dels deprimits. I la mel, "qui mel toca, els dits es llepa", que al Prat hi ha encara el llibre "Dels Abellers", del 1917, on consten les marques i les caixes o arnats que els cinquanta productors del poble, tenien per controlar la confraria. Cada pagès disposava del seu senyal que encara es conserven gravats als reclinatoris de l'església.

Un poble ideal per fer-ne una Escola de Pasturatge. Dels gairebé 900 habitants del 1900 s'ha passat a l'actualitat a 200 i la població està molt envellida. És un poblet bonic on moltes cases estan deshabitades i cal conservar-lo. Els seus ocupants han marxat a viure a Gandesa, Tortosa o Tàrragona i saben com guanyar-se la vida. El seu ajuntament fa dos anys ja va fer una campanya per atreure famílies que hi anessin a

viure. L'objectiu era conservar la mestra i l'escola. I ho va aconseguir; als arribats de nou, els va donar habitatge i feina, i l'aula d'ensenyament s'ha pogut recuperar. Disposen dins el seu terme i dels veïns (Bot, Paülis, Orta, el Pinell i Gandesa) milers d'hectàrees de boscos i finques ermes on poden pasturar dotzenes de ramats d'ovelles i cabres blanques. Es pretén cridar a joves amb fills, que vulguin viure una vida nova, i que un pastor de tota la vida, els ensenyi l'art i la gràcia del pasturatge; esquilar, munyir, d'abeurar, abraguerar, assomar, adular, com moure els gossos de tura, que coneguin les herbes i les matises que es puguin menjar, i gaudir de la natura. Cal trobar la forma urgent com netejar els boscos impenetrables que per no pasturar-los han perdut la gràcia que gau-

dien. Les cabres i els pastors de forma natural servaven els monts i les terres. Sabien com disposar d'aigua per l'abeurada. Els pins pujaven esplendorosament per la gràcia de treure's-hi la competència d'arbusts que els rodejaven. Ara, ni els pins que queden es poden extreure del bosc perquè no s'hi pot transitar. La superpoblació de vegetals innecessaris provoquen l'absorció total de les aigües que no les deixen córrer fins als rius i provoquen impactes negatius per la conservació mediambiental i el canvi climàtic. Cursos fluvials necessaris per regar i pels hàbitats humans.

Tot és possible! Cridar gent on tindran habitatge, feina segura i amb l'ajuda econòmica de l'administració com poder sobreviure dins una bellesa natural i gairebé bucòlica.

@SMARTWORKS